

да привлѣквѣ на себя си вниманието на руситѣ и съ това да направятъ възможно и движението напрѣдъ на Сюлейманъ паша. Въ изпълнение на този планъ, Мехмедъ-Али паша насочи една дивизия отъ Джумая къмъ Попкюй и атакува рускитѣ авангарди при Кара Хасанкей на 16-й Августъ и Коцелово на 18-й. Прѣдъ видъ обаче на енергичното съпротивление на частитѣ отъ XIII-й руски корпусъ, турцитѣ трѣбваше да се ограничатъ само съ този частенъ успѣхъ, който не отвлѣче нищо отъ силитѣ на генералъ Радецки.

Съ сжщата цѣль се опита да настѣпни и отъ Плъвенъ Османъ паша: На 19-й Августъ, той излиза съ 20 баталиона по пътя за Пелишатъ, но слѣдъ единъ упоренъ бой, който му струва до 1000 души загуба, биде принуденъ да се върне още сжщия день обратно въ Плъвенъ подъ защитата на неговитѣ укрѣпления.

По всичко се виждаше, че настѣпателнитѣ дѣйствия на фланговетѣ не могатъ да приведътъ къмъ нѣкои рѣшителни резултати. Руситѣ имаха достаточна сили за да не допустнатъ това. Къмъ Севлиево пристигна и 3-та пѣхотна дивизия съ 3-тия стрѣлкова бригада. Сега заедно съ 2-рята дивизия, тукъ се образуваше една група отъ 26 баталиона която нѣмаше да допустне никакво настѣпление отъ Ловичъ за Севлиево. Срѣщу Османъ паша, на Пелишатската позиция, руситѣ държаха други 30 баталиона, които слѣдяха за всѣка стѣпка на Плъвенския гарнизонъ. На 22-й августъ напротивъ руситѣ сами прѣминаватъ въ настѣпление отъ Севлиево, и взематъ обратно Ловичъ, като разбиватъ 8-тѣхъ турски баталиона, разположени въ този пунктъ.

Сюлейманъ паша, като че ли не искаше да разбере това трудно положение на Мехмедъ-Али и Османъ паша, и, притворно или искрено, все още настояваше да му се помогне съ диверсия къмъ Севлиево и Търново или Бяла. Едновременно съ това, той все още не напуска и мисълта да добие нѣкоя по блѣстяща побѣда